זרע קודש — חמשה עשר בשבט

בא' בשבט ר"ה לאילן ואז מתחיל להיות השרף באילנות כי שבט גי' עה"כ שי"ב גי' י"ב צרופי הוי' ומקורם מהאותיות שלהם גי' יובל כי בי"ב צרופי הוי' יש מ"ח אותיות גי' יובל כידוע שעולם העליון בינה נקרא כן והוא מלשון ועל יובל ישלח שרשיו כי עולם זה העליון משלח שרשיו לזי"ה ובחודש שבט מתחיל היום להיות ארוך כי בא יניקה ושפע קדושה מיובל הנ"ל לזי"ה ומתגלה שפע הקדושה ושפע ר"ת "שורש "פירות "ענפים כי כן משתלשל הקדושה משורש להפירות ע"י ענפי הקדושה ולכן כמו שהוא בעולמות עליונים שמתגלה הקדושה מי"ב צרופי הוי' ומ"ח אותיות שלהם ויובל הנ"ל משלח שרשיו והפירות הקדושה יונקים מענפי הקדושה שהענפים יונקים מהשורש וזה מתחיל בחודש שבט שגי' עה"כ שי"ב כן ישתלשל גם לעוה"ז התחתון שמתרבה השרף באילנות והפירות מתגדלים וצירוף זה החודש הוא הר"ת מפסוק "המר "ימירנו "והי' "הוא כי באמת כל מה דעביד רחמנא לטב עביד רק שלפעמים הטובות מכוסי' ואינם מתגלים ונראה קצת דין וכשנהפך גם הדין לרחמים אז מתגלה הטובות והרחמים וז"ש המר ימירנו והי' לשון שמחה הוא לשון נסתר הטובות והרחמים שהי' תחילה נסתרים מתגלים עתה ונעשה שמחה וז"ש והי' הוא שמהוא בחי' נסתר מתגלה הרחמים והשמחה.

לט"ו בשבט שחל להיות בשבת

במשנה אתרוג שוה לאילן בג' דרכים לערלה ולרבעי ולשביעית ולירק בדרך אחד כו' הנה אתרוג אמרו ז"ל שדומה ללב אע"פ ששאר הג' מינים שבלולב מרמזים על בחי' גבוהות יותר מלב הלולב לחוט השדרה והערבה לשפתים והדס לעינים שהם אברי' שקודם הלב שהוא אחר ה' כנפי ריאה מ"מ אנו רואין שהתורה הקפידה על אתרוג שדומה ללב יותר מעל שאר מינים שכתיב בו פרי עץ הדר מה שלא כתבה הדר בשאר מינים כי הלב עיקר כל האברים כי כל העשר מדות שבאדם הכל מלב כידוע אהבה ויראה והתפארת וכל המדות הכל בלב וכן כל העשיות תלוי בלב כמו שאומרים העולם הלב אינו מניח לי לעשות דבר זה וכדומה בכל הדברים לכן רחמנא לבא בעי כי כולל הכל ולכן הקפידה תורה על אתרוג שיהי' הדר כי העינים ושפתים ששאר מינים רומזים עליהם ג"כ עיקר הנהגתם ע"י הלב והנה הלב רומז למדת מלכות ומדת מלכות נקראת אני וז"ש ראו עתה כי אני אני הוא ומי יכול לומר אני הוא אם לא המלך דרך התפארות יכול לומר אני אבל באמת מלך בשו"ד איך יוכל לומר אני הוא כיון שאין מלכותו לנצח ועד רק ית"ש יכול לומר אני הוא וז"ש ראו עתה כי אני יכול לומר אני הוא כיון שמלכותי לנצח ועד ולכן אתרוג שדומ' ללב מדת מלכות גי' י"פ אני כנ"ל שהלב כולל הכל כל היו"ד מדות וכן מדת מלכות כללות הספירות והנה כתיב ומלתם את ערלת לבבכם להבין מה נק' ערלת לב רק כי מצינו שהשיבו חכמים למלך אחד על מילה בערלת בשר שהוא מותרות כי כל האברים כשנוטלין מקצת מהן מתגדל לאיתנו הראשון וכן השינים אם נופל משא"כ המילה אינו מתגדל בזה אנו רואין שהיא מותרות ועד"ז כל דבר שהוא מותרות אנו צריכים שלא יחמדם הלב ולא

יחשוק בהם כמו אכילה ושתי' יתירה וכל מיני מותרות וז"ש ומלתם את ערלת לבבכם וזה הדבר לימול ערלת הלב כנ"ל הוא ע"י בחי' מלכות לקבל עול מלכותו בשלימות ולא יחשוק רק מה שצריך לעבודת מלכינו וז"ש המשנה הנ"ל שאתרוג שוה כו' לערלה כו' שאתרוג דומה ללב בחי' מלכות ועי"ז ימול ערלת לבבו ולרבעי כו' כי הד' מינים שבלולב רומזים לאותיות הוי' כ"כ בס' שהדס רומז ליו"ד ולכן צריך להיות משולש ע"ש והערבה לה' והלולב רומז לו' ואתרוג לה' אחרונה שהיא אות רביעי מאותיות הוי' (בה') וה' זו רומזת לבחי' מלכות כידוע וזו בחי' אתרוג כנ"ל ולשביעית פי' כי אתרוג בחי' מלכות הוא שביעית לזי"ה כי צריך להמליכו ית' בכל הז' מדות שהאדם צריך בכל מדותיו להשתמש בהם רק לפי ציווי מלכינו ית"ש וז"ש ולירק בדרך אחד כי ירק גי' עה"א והכולל שם שי"ד ושהוא מס"ת של האבות אברהם יצחק ויעקב שהם אותיות מק"ב ובא"ת ב"ש חילופם שי"ד כי האבות הקדושים פעלו בזכותם שהבטיחם ית"ש שכשיהי' ח"ו איזה עת צרה לבניהם לא יזנח ח"ו אותנו רק יעזרינו בכל עת צרה וצוקה ויאמר לצרותינו די כמו שפי' רש"י ע"פ ואל שדי יתן לכם רחמים כו' ובזה פי' וארא אל כו' באל שדי כנ"ל שיאמר די והנה זה השם הוא ג"כ רומז למדת מלכות והנה אחז"ל במשנה באחד בשבט ר"ה לאילן כדברי ב"ש ב"ה אומרים בט"ו בו כו' הנה האותיות שניתוספו לאבותינו אי"ו הם אותיות שוה שין ליצחק והוא"ו ליעקב וה' לאברהם ואותיו' שוה גי' רפאל שבזכותם ממשיכין רפואה לכל הצריך כל מיני הצלת וישועות נכללות ברפואה כמ"ש במ"א והנה שבט גי' ג"כ שוה גי' רפאל שבחודש שבט נמשך בחי' רפואה לאילנות שיבשים ויבול עליהם בא שרף באילנות ושפע ורפואה להם כי שפע ר"ת "שורש "פירות "ענפים שהשפע מתפשט מהשורש להפירות עם הענפים וזה השפע שבעוה"ז נשתלשל מעולמות עליונים שבחודש שגי' שוה נזכר זכות אבותינו ובא שפע לכל העולמות והנבראים ובמה שבא השפע להאילן כנ"ל מרמז זה כי אילן מרמז על יחוד הוי' אדני כי אילן גי' צ"א כמו ב' שמות הנ"ל וזה היחוד הוא עד"ז כי הנה כל הנבראים שבעולם מרמזים על שם הוי' שהשם זה מהוה כל הויות נמצא כל דבר שבעולם שהוא בהויתו מרמז לשם הוי' וכשממשיכין אדנותו ומלכותו יתב' על כל הנבראים שמאמינים שהוא אדון והמלך על כולם שזהו מורה שם אדני נמצא בזה מיחדים הוי' ואדני וזה מרמז באילן כנ"ל והחצי הראשון מחודש מורה על מדת גבורה כי אז ממעט הלבנה ואינה בשלימותה עד חצי חודש יום ט"ו מלוי הלבנה מורה על שלימות הרחמים וכן אמרו ז"ל ששלמה המלך ע"ה שהי' שלום בימיו ושמו שלמה לשון שלימות כי הי' דור ט"ו מאבות ומורה על מילוי הלבנה בשלימותה ביום ט"ו והנה שמאי מצינו בגמ' שהי' מדתו גבורה ולכן הוא אומר בא' בשבט ר"ה לאילן אף שעדיין אין הלבנה בשלימותה ומורה גבורות מ"מ כיון שכן הי' מדת ב"ש גבורה הי נחשב אצלם ר"ה בא' בשבט אף שאז עדיין בחי' גבורה שאין הלבנה בשלימותה ולכן ל"א ב"ש אומרי' או דברי ב"ש ולמה כ"ף הדמיון רק עד"ז שדברי הוא לשון הנהגה שלפי הנהגת ב"ש במדה גבורה נחשב אז ר"ה וב"ה אומרים בט"ו בו כי הם מדתם מדת חסד כידוע מדת הלל ולכן לא הי' חושבין ר"ה רק מט"ו שהלבנה בשלימותה ועד"ז מ"ש באילן אזלינין בתר חנטה כי חנטה גי' חסד שהחסד מתפשט באילנות בעת החנטה שלהם שהוא בשבט גי' רפאל כנ"ל ע"י יחוד ב' שמות הנ"ל שגי' אילן: